

Ca-Nostra

ANY SETÉ.—NÚM. 285 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 1 DE NOVEMBRE 1915 ***

ERA AHIR...

Era ahir... sembla que era ahir... La vida era llarga, les estovalles blanques amb prou feines arribaven de cap a cap, se sentia el dringar dels plats i dels cuberts que anaven arrenjerant-se i de tant en tant les mal comprimides rialles de cinc infants que ja comensaven a cansar-se del tercer rosari.

Un d'aquests infants, era jo, que ja enc el cap prou blanc.

Allà a la cuina se sentia l'espatec de les castanyes que saltaven fora de les cregelles i amb tot axò, *Santa i* anava seguint aquell rosari de *Tots sants* tan llarc per la gent menuda i tan devot per la gent d'anys.

Sembla que era ahir...

Ara nostres pares i nostres avis ja no hi son, son al fossar. Ara els vells som nosaltres que comensam i acabam aquelles tres parts de rosari tan llargues, mentres les castanyes espatequen i l'atlolea no pod comprimir la alegria que'ls dona la diada...

Aquesta atlolea se cansa, més els vells pregam amb devoció i fins amb emoció pensant en diades passades, pensant en nostres pares i avis difunts, en nostres germans que ja no son aquí...

Recordem-los enguany de un a un. Els altres dies de l'any prou resam un *nostre* pels difunts de la familia; més avui els nomenarem d'un a un; al pare, a la mare, al germà, al fill i pregarém pel feliç descans de ses ànimes; farém reviuire el passat dins de nostra memoria breus instants i'ns guanyarém un agrament i ses benediccions.

Demà nosaltres serém allà, nosaltres andrém de menester oracions per asolir les portes del cel i seràn nostres, ja majors, aquesta infanteria d'ara, que's recordaràn de nosaltres, pregant pera nosaltres i diràn en son interior: sembla que era ahir...

J. R.

Les tombes velles

Més dol i més amable seria ton descans, oh Mort, qui seques totes les roses de la vida llasantles a les fosses, a feixos adorants, dins una església vella, petita y compungida.

El temps s'hi escola, plàcid, amb una pau sense mida; les nits son plenes d'angels y d'ombres batagants, y p'el vitratge hi entren els dies tot sagnants, o amaratats com una viola dolorida.

Bé son les tombes velles les rels del vell altar! Demunt ma tomba closa que hi senta jo passar les ones de la vida qui pelegrina y's cansa

cercant una altra vida de més excelsa sort... y prosseguint sa ruta triomfal sobre la mort el salm d'ales immenses volant plè d'esperansa!

LLORENS RIBER.

De nit, al Sant Sepulcre

Aquesta es l'hora del gran santuari: ara la tosca cúpula s'ennobleix dins el velam de les ombres.

Constalacions de llanties s'hi estenen diferint de color y de trassa: com fan els estels per la fondaria de la nit.

Al centre resplandeix la mole del Sepulcre: brillen els jaspis, pobre revestiment de la roca sense preu.

Figures de vestuaris extranyes s'hi acosten o s'en allunyen: altres s'hi prosternen, adorant, fins a besar la terra.

El silenci, qui domina, batega de pregaries: la gran quietut de somni vibra de emocions...

De sobte, com un riu per la grisor de una plànura, flueix pel gran silenci l'oneig d'una harmonia.

Es un cant de veus diverses que s'ajunten en concordia de sospirs: es un cant dol i trist com un abràs de germanor dins la pena.

La dolsor de la tonada té la simplicitat de la fè: la repetició de ses notes té l'insistencia de l'esperansa.

Es un cant melangiós que modulen els fills de les estepes: els qui venen de les grans neus pelegrinant a peu per les soleyades de la Siria.

Les ones d'aqueix càntich acaricien la roca del Sepulcre: mentres l'encensa'l Patriarca Grech ab la pompa de ses vestidures.

Més tart s'hi esbravaràn els rites del Copte y del Armeni; y per fi, demunt les notes del càntich Romà, volaràn les harmonies del orgue.

Oh Jesús! l'heretgia y'l cisma compartint ab ta vera Iglesia ton sepulcre..... ¿podrán ara fermen una pedra d'escàndol?

Ah! nó. La diversitat de sectes y rasses aquí

adorant, no'm trastorna: el caos meteix d'aquest temple'm mostra un aspecte sublim.

La contradicció de rasses y de sectes, convergint a un meteix homenatge, l'engrandeix y'l reforsa... Així's realisa més clar aquell vaticini: *Será gloriós el seu sepulcre.*

Be fluexen aquí les cançons de complanta, com els aromes d'aloès y mirra: be fluexen aquí les llàgrimes de Magdalena.

Cal ungir sempre més ab essencies del cor la Victima pura: cal ungir de bell nou la Victima del suprem holocauste.

La tomba hont dormí tres dies reclama un dol sense terme: el plor de tal enterrament ha d'amarar les centuries.

Mes ah! també cal que s'alsi aquí un himne de victoria: àguila del càntich renaxent, ton niu es aquest Sepulcre!

Vibri a ton fort aleteig l'harpa sospesa del Salmista: cànti la nova alenada del Primogènit dels morts, alsantse Rey de la Vida!

MIQUEL COSTA.

RIMS DE L'HORA

O Deu, ta Catalunya s'espolsa avui la cendra.
O Deu, el nostre poble de tu s'ha refiat;
fés que les gents estranyes comencin de compen-
la gloria que'ns has dat. [dre

Tots hem anat en festa dient-nos ta lloança
davall la soleiada gentil de la tardor;
i com en un diumenge el nostre cor descansa.
Ens refiem, Senyor.

O Deu, i tu premia'ns la nostra fe tranquila;
llibera'ns, a ton ombra, de dubtes i fadics
i de la terenyina tant pà'lida que fila
la destra dels inicis.

TWO.

ANIMA CATALANA

Acte hermós, acte confortador, acte esperançador el de veure hostatjada la representació de Catalunya en el Palau de la seva Generalitat. Ell tot sol, ja'ns rescabala de moltes angunies, sofertes en aquesta brega per obtenir quelcom de lo que amb justicia reclamen i amb injusticia manifesta volen negar-nos alguns, massa refiats en les llevors de discordia que, durant anys i més anys, han sembrat als quatre vents d'Espanya en nom

d'una unitat mentidera, que feien consistir en la sumissió, en l'esclavatge de totes les ànimes, de tots els cossos, a una sola ànima i a un sol cos.

Afortunadament, el cos de Cita'nunya segueix viu. I amb ell hi segueix l'ànima. Per això sota les voltes de la sala de Sant Jordi hi havia homes de totes les comarques catalanes, de llevant i de ponent, del nord i del migdia, però tots eren igualment catalans i ho eren malgrat el tirat de fesomia peculiar a cada comarca, malgrat l'accent distint. ¿Què hi feia que'ls del camp de Tarragona marquessin unes lletres i els de les comarques gironines unes altres? ¿Què hi vol dir que'ls de cap a Lleida i els meridionals obri-sin vocals que'ls barcelonins tanquen? L'idioma era el mateix. Com fou el del valencià Ausias March el mateix que'l del mallorquí Ramon Lull, com fou el de l'un i com fou el de l'altre el mateix que'l de Jordi de Sant Jordi, el de Muntaner, el de l'Eximenis, el de Bernat Metge i el de tants i tants altres enginyers que han il·lustrat la cultura patria.

En Prat de la Riba ho feia remarcar amb la seva seriosa eloqüència, plena d'un patriòtic escalf que, de l'interior de la seva ànima, s'introduïa insensiblement a la de cada un dels presents: no era l'espectacle que ofería la Sala de Sant Jordi el de tres entitats que s'acullen a casa de una altra, sinó tot Catalunya que entra a casa seva, car per tot Catalunya i a intenció de tot Catalunya fou bastit—com a intenció de tot Catalunya es restaura—el gloriós Palau de la gloriosa Generalitat de Catalunya.

I lo més hermós i lo més confortador d'aquesta Assamblea, ha estat cabalment la consciència que han mostrat els que hi han assistit de ser tots uns i l'alegria amb què ho han constatat, cada ú amb el seu accent, però tots amb igual idioma, cada ú amb la seva fesomia, però tots amb la mateixa ànima. No hi val a dir vosaltres i nosaltres en les relacions de «provincia a «provincia». Tots som «nosaltres» i ho som per què aixís ho volen l'història i el dret i la llengua i l'art i tot lo que sigui esperit; i aixís fóra encara que totes les forces de la terra s'hi volguessin oposar, com són les mateixes i a reunir-se tornen les aigües d'un estany momentàniament rompudes per la caiguda d'un còdol al mig d'elles, com és el mateix l'arbre i una mateixa sava que'l fa viure, encara que a l'entorn de la soca s'hi senyalin límits arbitraris que'n divideixin el brancom.

Catalunya vol la Mancomunitat; la vol en la llei escrita perquè ja la té en l'esperit; la vol per als interessos materials com la té en els morals; Catalunya vol ser una en cos com ho és en ànima. I vol ser-ho per a bé propi i exemple d'altri. Vol ser-ho a benefici de totes i cada una de les comarques que la formen, car totes i cada una han de guanyar-hi en la consagració de l'ideal comú. La sang mai se torna aigua, i la veu de la sang ens diu que els germans han de donar-se mutualment adjutori. I els germans de totes les comarques catalanes s'estimen i s'ho volen provar amb fets; i volen abraçar-se i s'abracen.

Mes ja! que quan proven d'estrènyer fort, se senten trabats per forces agenes; mes ja! que quan l'un necessita dels altres, aquests se veuen aturada l'acció per gents interessades en desunir-los.

Doncs això no pot ser, no ha de ser, no serà.

I si algú s'oposa a què els germans s'estimin, caigui sobre ell maledicció i oprobí, sigui isolat per les gèneres presents i execrat per les gèneres futures.

J. MORATÓ.

«La Veu de Catalunya»

=====

CAMVI DE MINISTERI

Trobat-se, el Comte de Romanones, sens majoria an el Senat, ha presentada la dimissió del Govern que presidia.

El Rei ha cridat a consulta tots els caporals del Partit lliberal, per veure si entre tots encara se porien posar per quinta vegada unes mitges soles liberals; i no és estat possible la formació d'un nou ministeri amb forces esquerranes.

Llevors el Rei ha cridat els homos del Partit conservador. Havent refusat En Maura formar ministeri baix la seua presidència, s'es ausentat de Madrid per donar llibertat d'acció an els seus.

D. Eduart Dato s'és encarregat del poder amb ministres tots conservadors.

Les esquerreres han rebut la resolució de la crissi amb aplaudiments per considerar qu'En Dato s'acostava a la seua política i creurer-se que això mouria una divissió dins el Partit conservador; però s'en han duit un solemne perboc al sabre que'l nou President de de Ministres sostenia la bandera d'En Maura per governar amb el mateix programa i que no ehi havia res de divissió, que tot estava pla igual, com s'ha declarat en les entrevistes tenguades pels caporals del partit i del mateix Maura.

En Dato regoneix la quefutura del Sr. Maura, això no cabria dins el Partit lliberal.

Ara els periòdics del *trust* i les estremes esquerranes combateixen En Dato per que està en harmonia amb En Maura. ¡Bona planxa han tirada! però creim que's guardaràn com de caure de moure la revolució en que tant havien amanaçat el Partit conservador.

Ah! si'ls liberals guardaven els respectes i consideracions que'l Partit

conservador els ha tengut, sens dupte la seua etapa seria llarga per la armonia i gran unitat que sempre hi ha entre'ls seus prohoms.

Quant En Maura dexà per l'octubre de l'any 1909, se deia que'ls liberals havien assaltat an el poder en la seua hostilitat; ara que'l conservadors han entrat, se diu que'l poder estava en mitx del carré.

Les expresions son exactes, i signifiquen uns procediments i actituds ben diferents.

D.

Noves d'Inca

OBSEQUI.—Mossen Guillerme Puigades Rector de Santa Magdalena, mos ha regalada una hermosa fotografia del Monument de la Creu de la Minyo, amb una expressiva dedicatoria, tot agraint la propaganda qu'hem feta de les obres i festes de la Creu.

Agraim l'obsequi.

MOSSEN LL. RIBER.—Aqueix bon amic i gran poeta de nostres costums, de la vida pagesa i dels passatges de nostres montanyes, s'es traslladat a Barcelona, aont els amics d'allà li han oferida una bona colocació.

Es una llástima que'ls fills de Mallorca que valen per la seua gran cultura, molts d'ells tenguen què emigrar de la Roqueta per porer viure, no solament la vida material, sino la del esperit per falta-los admósfera i aire per porer volar.

De veres sentim la seua separació, com creim que l'haurán sentida tots els qui estimen les belles lletres, com una gran pèrdua de la Patria petita, però més que creim qu'ell no s'oblidarà mai de la terra que'l vegé nexer.

PLUJA.—Dimecres fé una arruxada de poca importancia que no haurà feta saó, ni de molt. Deu s'apiat de nosaltres.

NOCES.—Dissapte passat s'uniren en matrimoni canònic la simpática senyoreta D.ª Maria Sués i Oliver amb el jove i novell comerciant D. Abil Verdera i Saldaña, essent padrins per part de la novia el distingit haziendat D. Lloaxim Gelabert Massip i el comerciant D. Pere Sués Oliver, i per part del noví l'il·lustrat farmacéutic de

Sa Pobla D. Jeroni Torres Cladera i el seu germà D. Gabriel Verdèra Saldaña.

Dessitjàm als enmaridats moltes ventures i felicitats al meteix temps que los donàm la més coral enhorabora.

MISSES AL CEMENTERI.—A més de la processó fúnebre que tots els anys acostuma anar al Cementeri el dia de *Tots Sants* de capvespre, i qu'enguany se farà el diumenge, el dia dels Difunts se celebraran tres misses a sa capella que comensaran a les 8 del matí.

NOU ESTABLIMENT.—Amb atent B. L. M. don Manuel Plaza Gilvez, mos ha oferit el seu nou establiment de Sastreria, an el carré de Cadena, cantonada en la plaza de Santa Aularia, aon servirà amb economia i esment els senyors i senyores, militars i eclesiàstics, que vulguen honrar sa casa en la seua apreciable visita. Això es a Palma.

EMIGRANTS—Ahir partí cap a Barcelona en direcció a les Amèriques Mossen Pere Joan Beltrán acompanyat del honor Tòfol Riusech que fins ara havia estat s'escolà de San Domingo.

An aquests bons senyors los espera una bona colocació a la ciutat del Rossari, Deu les do un feliz viatge, i sort i ventura en aquella terra.

NOVIANCES—També dissapte passat s'uniren amb la lligada matrimonial la bella Senyoreta D.ª Soledat Jañer Arribas i el simpàtic industrial D. Bartomeu Fiol Amengual.

Felicitem a la agradable parella, tot dessitjant-los força de prosperidats i bendicions del cel en l'estament del amor.

Diu el corresponsal de «Correo de Mallorca.»

«La segunda feria que se ha efectuado en esta ciudad estuvo animada, pero no tanto como en los últimos años, atribuyéndose ello a la sequia reinante en nuestra comarca que desahenta y empieza a preocupar a los agricultores.

Nuestras plazas i mercados estuvieron bien provistos de toda clase de géneros.

Se hicieron muchas ventas, especialmente de los clásicos turrone con que acostumbraban obsequiar a sus prometi-

das los novios en general.

—Desde hace algunos dias la temperatura se ha elevado. sintiéndose un calor impropio de otoño.

—El dia 24 del actual ingresaron en la prisión de este partido dos individuos de malos antecedentes, que habían llegado a esta ciudad pocos dias antes, a quienes se acusa de haber amenazado con un gran cuchillo a una dueña de un café.

—El dia 25 de los corrientes, fué puesto en libertad el preso Joan Vallori que hacia unos 17 años que sin interrupción, venía sufriendo condenas.

Ultimamente, extinguió en la cárcel de esta ciudad tres condenas de cuatro meses cada una.

El mismo dia, también fué libertado el recluso escritor O. Bustamante D'Acever, por haberse sobreseido por Audiencia el sumario que se le seguía».

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	145'00	el quintá.
Blat	a	18'50	la cortera.
Xexa	a	19'00	id.
Sivada	a	9'00	id.
id. forastera	a	9'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	9'00	id.
Faves pera cuinar	a	24'00	id.
id. per sembrar	a	19'50	id.
Blat de les Indies	a	14'50	id.
Faols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	34'00	id.
id. Blanques	a	34'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Figues seques de 18	a	20'00	el quintá.
Garroves	a	07'00	
Porcs grassos		de 12 a 13	l'arrova

LLIBRERIA *Carre de la Muria numero 5.-1naa.*

Dezzeres Obres Rebudes

Ha arribat derrerament a la Llibreria el tom XVI que la «Enciclopedia Universal Ilustrada» acaba de treure al mercat. Es aquest diccionari el més notable de tots els publicats fins avui. Les seves lámimes en colors, sos plans, ses descripcions geográfiques, ses equivalencies, ses etimologies, biografies, etc., fan que sigui, a la vegada, guía, album artístic, manual tècnic, atlas, vocabulari de varis idiomes, gramàtica, física, química, botànica, historia, plutarc, etc. Modern, molt modern, no cerca en diccionaris similars les

fontes d'informació. Qui hagi llegit la bibliografia anotada al peu de molts de sos articles comprendrà les obres innumbrables a que s'ha recorregut per a renovar i ampliar amb mils de vocables nous el text antiquat dels diccionaris a l'us. Qui estigui al tant del moviment intel·lectual modern veurà fins a quin punt abarca aquesta obra els progressos de nostra època. Qui contempli sos gravats i ses làmines en color, es convencerà del gran tresor artístic i tècnic que aquesta «Enciclopedia» reproduceix de tots els museus del món. Mai, ni dins ni fora d'Espanya s'ha publicat una obra semblant. Comta els gravats per milars, no com un luxe supèrflu per al qui desitgi estudiar i no recrear-se, sino com el comentari necessari per a aclarir i completar quant en la lletra s'explica.

El tomo XVI que hem rebut conté articles interesantíssims respecte de totes les matèries imaginables. Tracten uns de «Cultivo», altres de «Crustáceos», «Cronologia», «Cristalografia», «Cronómetros», «Cristianismo», «Crúceros», «Crucifixión», «Cúbicas», «Cuádriga», «Cuba», «Cronwell», «Cupido», «Curco», «Crédito», etc.

SECCIÓN EDITORIAL DEL OBSERVATORIO DEL EBRO.

El Observatorio del Ebro. Fué inaugurado en 1905. Está dedicado a los estudios de Física-cósmica y publica Memorias técnicas y el *Boletín mensual*, que contiene los cuadros numéricos y gráficas de las observaciones. Su labor científica ha sido muy apreciada en España y en el extranjero.

Además de estas publicaciones dirigidas a técnicos y especialistas, emprendió una campaña de vulgarización científica con los folletos populares «La Previsión del tiempo» y «Viajes Científicos», coronada ahora con la publicación de una revista.

Iberica. Esta revista será semanal, teniendo por fin inmediato la cultura general científica. Abarcará no sólo la parte astronómica y los estudios del Observatorio, sino todo el inmenso campo de las ciencias exactas, físicas y naturales. Será una verdadera enciclopedia del progreso de todas las ciencias y de sus aplicaciones a la industria, la agricultura, el comercio, y en general a todos los usos de la vida. España y las repúblicas hispano-americanas tendrán una sección especial.

Ilustraciones. Irá ilustrada con multitud de grabados de actualidad, de sucesos científicos, inventos, curiosidades, asuntos de marina, aviación, sport, aplicaciones científicas, fenómenos naturales, etc. de todo el mundo.

Colaboración. Contará con una multitud de colaboradores sabios y especialistas en las diversas materias, tanto de nuestro país como del extranjero, distribuidos en todo el mundo.

Dichos artículos estarán acomodados a todas las inteligencias y tanto por su lenguaje ameno que instruirá deleitando, como por sus agradables ilustraciones, será UNA REVISTA PARA TODOS.

El vulgo encontrará cosas que aprender y

saborear, y los estudiosos podrán seguir el movimiento científico de los ramos que no son de su especialidad, evitándoles el recurrir a revistas extranjeras en diversas lenguas, pues la información científica de *IBERICA* referente a inventos, progresos, aplicaciones, tendrá fuentes constantes y abundantes. Dedicará especial atención a España y las repúblicas hispano-americanas.

Número Spécimen. El presente es un número de muestra y en Noviembre aparecerá el segundo. Es una muestra solamente respecto al tamaño y formado tipográfico, pues más tarde en la Revista semanal la colaboración científica y gráfica será mucho más abundante y de actualidad.

El sumario de este Spécimen es como sigue:

Crónica científica. El Observatorio del Monte Wilson—Congreso Solar—Mapas de Polemeo—Los Altos Hornos de Vizcaya—Oxigenógeno—Las maniobras alemanas—Un importante establecimiento en la Rusia Asiática—Accidente en el «Imperator»—Distribución del fuego central según Kircher.

Artículos de fondo. «La Ciencia al alcance de todos», Ricardo Cirera S. J., Director del Observatorio del Ebro—«Las Industrias Catalíticas», Eduardo Vitoria S. J., Director del

Laboratorio Químico del Ebro—«El Fuego central», José J. Landerer, Correspondiente de la Real Academia de Ciencias.

Ilustran el texto numerosos grabados.

Los anuncios van en el centro del número, y un artístico Índice de Anunciantes en la cubierta.

Ediciones de IBERICA. Se publican dos ediciones, una corriente y otra de lujo. El contenido del texto es el mismo, variando únicamente la presentación tipográfica. La edición corriente va en papel satinado de muy buena calidad; la edición de lujo está impresa en papel couché de primera, y enriquecida con una sobrecubierta de color. Puede figurar en las mejores mesas y bibliotecas al lado de las principales y más lujosas Revistas.

Precio de suscripción y venta. Dados los fines de cultura de la Revista, tanto su suscripción, como precio de venta, son sumamente limitados. La suscripción anual cuesta en España pesetas 10, en el extranjero 20 francos la edición corriente y 20 y 30 respectivamente la edición de lujo. El número suelto se vende a 20 y 40 céntimos en todas las librerías y kioscos.

En nuestra librería tenemos los números de muestra, Murta 5, Inca.

LA PERLA DE LAS PROMESAS.—Ejercicio de los nueve viernes de mes para alcanzar del Sagrado Corazón de Jesús la Gracia de no morir impenitente por D. del P., Vda. de S.—Octava edición. Una peseta.

MES DE OCTUBRE.—Consagrado al Seráfico Patriarca San Francisco de Asís por sus hijos y devotos compuesto por el Rdo. P. Cándido Mariotti menor observante y publicado por la Biblioteca Franciscana con licencia de la Orden y del ordinario.

Publicaciones Españolas de fondo de B. Herder Librero.—Editor pontificio. Friburgo de Brisgovia (Alemania) casa fundada en 1801.—(Catálogo) de 1913.

BIBLIOTECA APOLOGÉTICA.—Doctor Pablo Schanz, profesor de Teología en la Universidad de Tubinga.—*Apología del Cristianismo.*—Primera parte: Dios y la naturaleza, volumen segundo, traducción de la 3ª edición Alemana publicada por B. Herder de Friburgo por el Dr. Modesto Fernandez Villaescusa, con licencia del ordinario. Barcelona, Herederos de Juan Gili.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES GRANDES ALMACENES SAN JOSÉ DE Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales | JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES
Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.
OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

Enquadrernacions

■ En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses ■
PRONTITUT I ECONOMIA

Carré de la Murta, 5.—INCA.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11
= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

Viajes Científicos

POR EL P. RICARDO CIRERA, S. J.
UTILIDAD DE LOS VIAJES—OBSERVATORIOS PRINCIPALES—INSTITUCIONES CIENTIFICAS—EL PROGRESO DE LAS NACIONES—SUS CAUSAS—ESPERANZAS.

CON NUMEROSAS ILUSTRACIONES

Se vende en nuestra librería=1'50 Ptas. el ejemplar.

Bosquejo Histórico del insigne Franciscano

V. P. f. Junípero Serra

Fundador y Apostol de la California Septentrional

POR D. FRANCISCO TORRENS Y NICOLAU, Photo.

Forma un tomo de 253 páginas, ilustrado con nueve fotograbados. Se vende a una peseta el ejemplar en rústica y a dos pesetas encuadernado en tela y dorados.

TALLER DE CAPSERIA

de Bartomeu Tomás

S'en treballen aviat i econòmiques de tota classe: per Sabatería, Capellería, Sastrería, etc.—C. Trinquete 14.

Plantel

DE ALMENDROS Y ALBARICOQUEROS
CLASE SUPERIOR

Se venden á Inca calle de la Estrella N.º 18 y calle de Muntanera N.º 35.